

Onbekende kant

van Curaçao

Curaçao. Zo'n zestig, zeventig duikstekken zijn er officieel aangewezen. Veertig daarvan staan beschreven in Take the Plunge, de officiële duikgids van het eiland. Maar Curaçao heeft ook nog een onbekende kant. Zonder 'officiële' duikstekken. Het grootste gedeelte aan de noord- en oostkant van het eiland.

TEKST EN FOTO'S **MARION HAARSM**
WEBSITE ONDERWATERFILM.NL

Het is deels privebezit, waar niemand over land mag en kan komen. Om er toch te kunnen duiken is een boot nodig. En, eerlijk is eerlijk, erg veel schippers staan er niet te juichen om daar met duikers te varen. Het is de wilde, woestere kant van het eiland. Heel iets anders dan die mooie, vlakke watermassa aan de zuidkant waar alle officiële duikstekken staan ingetekend.

ARCH Maar duiken aan de onbekende kant van Curaçao is de moeite meer dan waard. Ver-

trokken wordt vanuit de havens van Jan Thiel, de vissershaven aan de Caracasbaaiweg of een enkele keer het vissershaventje van Playa Kanoya. Dat heeft een beschutte baai, waar makkelijk is op te stappen, maar daarna wacht wel de branding.

Vandaar op weg naar de Arch bijvoorbeeld, een boog onderwater. Het ligt voorbij de Oostpunt, dus aan de noordkant van het eiland. Het moet wel een beetje rustig weer zijn. Bij een eerdere poging stond er teveel wind en dan is het direct einde oefening.

Vanaf Jan Thiel is het met de RIB, de officieel Reinforced Inflatable Boat, een half uurtje varen naar de lagune vlakbij Oostpunt. Daar rustig verder omkleden en met volle bepakking een kort stukje varen naar de duikplaats en afzakken in het ook hier helderblauwe water.

GROT Eerst een bezoek aan een grot. In augustus zijn daar nog parende verpleegstershaaien gevonden. In de Arch wonen een stel tarpons, enorm grote vissen. Helaas wilden ze vandaag niet op de foto... Op de terugweg een zoekomkommer, hij ziet er ongewoon uit. Tij-

dens de lunch in de lagune snorkelen, prachtige zeesterren die nergens anders op het eiland voorkomen.

De tweede duik van de dag is aan de zuidkant van Curaçao. Daar mooie geweikoralen (Staghorn coral), ze staan heel ondiep en ze zijn heel groot. Ze hebben het meest te lijden van stormen en zijn als eerte kapot. Maar hier zijn er veel en nog prachtig intact. Ook prachtige hersenkoralen, ze zijn groot en nog helemaal perfect. De buddies vinden een murene, zit precies in het midden van een koraal en hij poseert ook leuk voor de foto. Altijd beter dan wanneer ze zich terug trekken.

Verder zwemmen en genieten van de koraaltuin, overal gorgonen, sponzen en koralen. De buddy voelt de stemming goed aan en ze legt zich neer op een stukje zand, helemaal omgeven door koralen, als in een sprookje! Daarna vindt ze ook nog een schildpad, het kan niet op. Het is een karpetschildpad (Hawksbill). Ze worden vaak tegengekomen in de wateren rond Curaçao. Er is ook grote kans op een ontmoeting met roggen en langoesten.

Niels charters: <http://divechartercuracao.com>

Parende verpleegsterhaaien

► Hij noemt het zijn beste duik ooit, Niels Jorissen, de 31-jarige duikleider die bijna vier jaar geleden begon met Dive Charter Curaçao, een bedrijf dat duiktrips organiseert aan de 'onbekende kant' van het eiland. Hij heeft naar eigen zeggen al heel wat duiken op zijn naam staan. De afgelopen zomer dook hij met zes andere duikers op Oostpunt.

'Ik duik al dertien jaar, maar parende verpleegsterhaaien zien op Curaçao? Dat is volslagen uniek', vertelt Caroline Ferwerda van duikschool The Scuba Lodge. Ook Jorissen wist niet wat hij zag. Het was rond een uur of elf 's ochtends. Op zo'n vijftien meter diepte zit een grote grot. Groot genoeg om er een paar auto's in te parkeren. Een verpleegsterhaai zwemt nog net de grot uit wanneer de duikers arriveren. 'In de grot zwemmen en slapen wel vaker haaien,' weet Jorissen. 'Maar meestal een stuk of twee.' Dit keer zitten er vijf haaien in de grot. De grot is donker, maar wanneer ze hun zaklamp aandoen zien ze wat er aan de hand is.

'Het leek wel een haaienseksfeest,' zegt Jorissen enthousiast. 'Er lag een vrouwtje op haar rug en drie andere mannetjeshaaien zogen zich vast aan haar borstvinnen. Ze wilden echt allemaal tegelijk.' Plotseling raakt een opgewonden mannetjeshaai wat geïrriteerd en zwemt recht op cameraman Antonie Hurkmans af. 'Hij kon hem nog net ontwijken. De haai was het zeker zat om gestoord te worden, begrijpelijk.'

Verpleegsterhaaien paren maar een paar keer per jaar, meestal rond augustus. Caroline Ferwerda, wier man ook mee dook die dag, bevestigt hoe uniek het gebeuren is. 'Ik heb werkelijk nog nooit zoiets gezien.' En Niels Jorissen vult aan: 'Zelfs vissers uit de omgeving konden het niet geloven.'

Van het voorval zijn foto's en een film gemaakt. De foto's zijn helaas technisch niet goed genoeg om in Onderwatersport te kunnen worden afgedrukt. De film is te bekijken op <http://www.divechartercuracao.com/index.php>